

Mijmeringen:

Ik kocht een nieuwe leesbril, weer iets sterker dan de vorige.

Ik betaalde tot mijn verbazing €9,-.

Toen ik de 1e keer een leesbril kocht, zo'n 8 jaar geleden betaalde ik bij dezelfde winkel, zelfde soort bril €4,-.

Ehhh.

Wat is er gebeurd?

Zijn de grondstoffen en/of het productieproces zoveel duurder geworden?

Of wordt er gewoon meer winst gemaakt?

Eén van de 3 systemische wetten is balans in geven en nemen.

Nu is die bril voor mij wel belangrijk geworden, want zonder kan ik nog maar weinig lezen.

In die zin is het prima om daar een eerlijke prijs voor te betalen.

Maar hoe weet ik of het eerlijk is? Waar gaat die verdubbeling van de prijs naar toe?

En dan is er ook nog iets met waarde.

Is zo'n plastic leesbril zoveel waard?

Als ik dan verder doorga kom ik op: hoe kan het dat plastic zo goedkoop is, terwijl het vervuilende grondstoffen gebruikt, erg vervuilend is in het productieproces en dat het slecht afbreekt, dus daar eigenlijk ook weer duur is?

Draaf ik door of dwaal ik af?

De mijmering ging eigenlijk over mijn eigen prijzen. Zeker nadat ik naar een workshop om te volgen had gekeken en daar schrok van de prijs. Ik vond de balans in geven en nemen niet kloppen.

En vervolgens kwam er ook: Ben ik dan zo goedkoop?

Wat is de waarde van mijn werk?

Ik ben van mening dat het vaak onbetaalbaar is, maar hoe druk je dat uit in geld?

En als je dat dan in geld uitdrukt, wat is dan de waarde van geld als je kijkt wat een inflatie er de laatste jaren geweest is.

Klopt de balans in geven en nemen dan nog?